

**Східноукраїнський інститут
економіки та управління**

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**«ФІНАНСИ ТА ПІДПРИЄМНИЦТВО:
СТАН, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ЗМІН У КРИЗОВІЙ ЕКОНОМІЦІ»**

20 лютого 2021 року

МЕЖДУНАРОДНАЯ
НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКАЯ КОНФЕРЕНЦИЯ

**«ФИНАНСЫ
И ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО:
СОСТОЯНИЕ, ПРОБЛЕМЫ
И ПЕРСПЕКТИВЫ ИЗМЕНЕНИЙ
В КРИЗИСНОЙ ЭКОНОМИКЕ»**

20 февраля 2021 года

Запоріжжя
2021

УДК 336+658.114(063)
Ф 59

У збірнику представлені матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Фінанси та підприємництво: стан, проблеми та перспективи змін у кризовій економіці».

У збірник увійшли матеріали секцій: «Економіка галузевих ринків», «Економіка праці», «Економіка розвитку», «Міжнародна економіка» «Банки та банківська діяльність», «Економіка фірми» та інші.

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів економічних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

Усі матеріали публікуються в авторській редакції.

Фінанси та підприємництво: стан, проблеми та перспективи змін у кризовій економіці: збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (м. Запоріжжя, 20 лютого 2021 року) / Східноукраїнський інститут економіки та управління. – Запоріжжя: ГО «СІЕУ», 2021. – 108 с.

Финансы и предпринимательство: состояние, проблемы и перспективы изменений в кризисной экономике: сборник материалов Международной научно-практической конференции (г. Запорожье, 20 февраля 2021 года) / Восточноукраинский институт экономики и управления. – Запорожье: ОО «ВИЭУ», 2021. – 108 с.

УДК 336+658.114(063)

© Східноукраїнський інститут економіки та управління, 2021
© Колектив авторів, 2021

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІКА ГАЛУЗЕВИХ РИНКІВ

Бакалінський О. В., Маліцький В. В., Зарбалізаде Е. ОГЛЯД ПІДХОДІВ ДО ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ РОЗВИНУТИХ КРАЇН СВІТУ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НАБУТОГО ДОСВІДУ В УКРАЇНІ	6
---	---

Коноваленко А. С. РЕГУЛЮВАННЯ ХАРЧУВАННЯ ДІТЕЙ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	10
--	----

СЕКЦІЯ 2. ЕКОНОМІКА ПРАЦІ

Бездітко О. Є., Паньків Н. М. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ КАДРОВОЮ ПОЛІТИКОЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	14
---	----

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА РОЗВИТКУ

Ареф'єв С. О. ОСОБЛИВОСТІ КРИЗ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	18
---	----

Ареф'єва О. В., Найда О. С. МОНІТОРИНГ КРИЗ ПІДПРИЄМСТВ В СИСТЕМІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	21
---	----

Гарбарук Т. К. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ КРАЇН.....	24
---	----

Зиз Д. О. ІННОВАЦІЙНА СКЛАДОВА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	28
---	----

Ігумінцев О. В. ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ПРИ АДАПТАЦІЇ ДО КРИЗ.....	32
--	----

Кацемір Я. В. РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ НА ПРИКЛАДІ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ	35
--	----

Кацемір Я. В.

кандидат економічних наук,

*доцент кафедри готельно-ресторанного
та туристичного бізнесу й іноземних мов*

Херсонський державний аграрно-економічний університет

м. Херсон, Україна

РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ НА ПРИКЛАДІ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

Сільський або аграрний туризм – це відносно нове явище в туристичній індустрії нашої країни. Але в зарубіжних країнах даний напрямок туризму вже давно користується великою популярністю, особливо серед жителів мегаполісів. Все більше людей вибирають саме аграрний туризм, віддаючи перевагу місцям для відпочинку в екологічно чистій зоні. Близько 30–40% європейців вважає за краще відпочивати не на відомих світових курортах, а в сільській місцевості. На сьогоднішній день в країнах Євросоюзу дохід від сільського туризму становить, за приблизними оцінками, 20–25% від загального доходу всієї туріндустрії, і щороку цей показник збільшується.

Зростаючий інтерес туристів до сільської місцевості пов'язаний зі зміною умов існування сучасної людини. Особливо цінується відпочинок в селах, яких ледь торкнулася сучасна цивілізація. Незаймана природа, чисте повітря, тепла домашня атмосфера, тиша, натуральні продукти, спокій і неквапливий побут – для жителів великих міст все це є конкурентною перевагою перед традиційними курортами. Сільський (аграрний) туризм дозволяє долучатися до традиційного укладу життя сільських жителів. Найбільший інтерес туристи виявляють до найстаріших сел, вимагаючи мінімальні умови для проживання. Згідно з визначенням Й. Криппендорфа, основне завдання нової політики туризму полягає в тому, щоб надовго забезпечувати як фізичний, так і духовний відпочинок для своїх відвідувачів [3].

Якщо говорити про термін «сільський туризм», то в кожній країні існує своє визначення, яке містить в собі і загальні

характерні риси. Але найчастіше прийнято розділяти поняття сільського та аграрного туризму.

Сільський туризм (rural tourism) – один із різновидів господарської діяльності, у тому числі із залученням майна особистого селянського господарства, шляхом надання послуг з тимчасового проживання, харчування, проведення відпочинку (рибалка, катання на конях, купання в басейнах та озерах і річках), практичний показ процесів вирощування та догляду за рослинами, тваринами та бджолами, а також з виготовлення виробів з глини, вишивання, різьба по дереву, лозоплетіння та ін.), народних обрядів, ознайомлення туристів з побутом та умовами проживання селян минулого століття, з особливостями регіону, його пам'ятками, природним ландшафтом тощо. Сільський туризм можна розглядати, як проведення вільного часу в сільському середовищі, якому притаманна відповідна забудова, сільський побут, етнокультурний колорит місцевості тощо [4]. Він передбачає наявність: місць відпочинку, різних музеїв, і центрів послуг для туристів, який містить гідів та екскурсуючих.

Агротуризм (farm tourism) – вид туризму, як відпочинкового, так і пізнавального характеру, пов'язаний з використанням майна особистих селянських господарств, що передбачає здійснення агротуристичної діяльності під час тимчасового перебування туристів у сільській місцевості [2]. Агротуризм може бути представлений різними видами і моделями, але завжди обов'язковою умовою є оренда житла. У агротуризмі ферма – не тільки засіб розміщення, а й головний об'єкт подорожі [1].

На рівні держави досі не вирішені головні завдання:

1. Прийняття концепції з розвитку сільського туризму.
2. Формулювання державної політики щодо розвитку сільського туризму, як спеціального сектора туризму.
3. Прийняття відповідної нормативної бази і стандартів.
4. Навчання кваліфікованих кадрів.
5. Вивчення потенціалу сільського туризму на території нашої країни.
6. Створити єдиний образ України, а також в кожному регіоні країни створити свій бренд.

Відсутність нормативно-правової бази є основною, але не єдиною проблемою в розвитку сільського (аграрного) туризму.

1. Відсутність інформаційного забезпечення жителів сільської місцевості про існування даної сфери туризму.

2. Відсутність інформованості про вже існуючі ресурси.

3. Відсутність висококваліфікованої підготовки кадрів у сфері туризму.

4. Відсутність цільових програм.

5. Відсутність фінансування.

На сьогоднішній день поки що лише кілька регіонів України активно розвивають цей вид відпочинку, один з них – Херсонська область.

У Херсонській області налічується понад 100 мисливських і рибальських господарств, з них понад 65% господарств надають платні послуги. Туристу пропонується цілий комплекс послуг, в тому числі надання в оренду снастей, моторних човнів, місць для проживання, приготування спійманої риби. Туристу надається можливість спостерігати за процесом вирощування риби.

Також одним з нових напрямків в сільському туризмі став розвиток ферм з розведення страусів. У Херсонській області налічується близько трьох ферм, на яких туристу показують процес вирощування страусів, а також пропонується продукція (м'ясо страуса, страусині яйця, сувенірна продукція та інше).

На Херсонщині активно розвивається і етнографічний туризм. На сьогоднішній день функціонують комплекси, де туристи знайомляться з національною культурою народів нашого краю. Зелені Хутори Таврії – єдиний в східній Європі комплекс, розташований на незайманій природою Таврійській лісостеповій зоні – це Україна в своїй історичній і культурній мініатюрі. Територія хуторів займає більше ста гектар. На території комплексу можна дізнатися все про народні українські ремесла, пройти майстер-клас або купити товари ручної роботи, покататися на конях, злетіти на тарзанці або зайнятися скелелазінням, відвідати мотузковий парк або з'їсти смачний український обід. На Зелених Хуторах Таврії справжнє роздолля для дітей.

Підводячи підсумок, можна з упевненістю сказати, що активний розвиток сільського туризму може виступати як розвиток

сільських територій, шляхом надходження значних коштів до бюджету; альтернативна зайнятість сільського населення; підвищення життєвого рівня населення і їх добробуту.

Крім того, агротуризм стимулює збереження навколишнього середовища, охорони місцевих визначних пам'яток, збереження місцевих звичаїв, фольклору, народних промислів. При активному розвитку, даний вид туризму сприятиме диверсифікації економіки сільських територій, надаючи стимулюючу дію на розвиток таких напрямків як транспорт, будівництво, зв'язок, сільське господарство, виробництво товарів народного споживання, розвиток малого підприємництва на селі.

Сільський туризм переслідує головну мету – формування нового комплексного туристичного продукту, який враховував би природні, історико-культурні та інші ресурси сільських місцевостей регіону.

Список використаних джерел:

1. Маєвський Я. Агротуризм: poradnik для сільського господаря. Львів, 2005. 80 с.
2. Проект Закону України «Про аграрний туризм та агротуристичну діяльність». URL: <http://ruraltourism.com.ua>.
3. Сільський зелений туризм. Тренд туристичного сезону 2020. Департамент туризму та курортів Херсонської обласної державної адміністрації. URL: <https://visitkherson.gov.ua>.
4. Сільський туризм. Інформаційно-аналітичний портал АПК України. URL: <https://agro.me.gov.ua/ua>.